

V Libochovanech dne 4. března 2010

Dobrý den vážení návštěvníci našich webových stránek.

Občas se sejdeme i se sluníčkem, hlavně, že už je jaro na dohled a protivná zachmuřenost zimní oblohy je pryč. První vesnický Masopust je za námi, fotogalerie pořadatelského Občanského sdružení „Polabské děti“ dokazuje velké množství zájemců o tuto povedenou akci. A další se chystá! Zbavíme se ZIMY, přivítáme JARO! Jak sejde sníh ze zahrad a okolních luk a polí, hned má jeden příjemné myšlenky na rozkvetlé záhony.

Ještě před těmi všemi shora uvedenými fakty jsme ale museli na úřadě přemýšlet, jak v letošním roce naložíme s našimi předpoklady vybudovat něco dalšího tak, aby na to stačily finanční prostředky, které jsou momentálně k dispozici. Dotace by ledacos zachránily, ale dostaneme je? To je vždycky otázka, na níž v době podávání žádostí není odpověď. Letošní Program obnovy venkova, v němž jsme naposledy uspěli někdy před čtyřmi lety byl postaven pro typ a potřeby naší obce nevýhodně, takže tam jsem žádost nepodávala. Zkusila jsem tedy nově žádost na Místní akční skupinu – MAS České středohoří – obnova kulturních památek. Střecha kostela stále ještě není dokončená, než definitivně opustím úřad, bylo by dobré, kdyby tento objekt měl střechu funkční. To, že fasáda nebude v pořádku už tolik nebude bolet, hlavně ať do objektu nezatéká.

V dubnu by měla MAS nově vyhlásit další kolo dotací, tam bych uvažovala o žádosti na renovaci řepnického Edenu. Rozpočet na opravu je upravený, je třeba začít s kalovou jímkou, která je naprosto zničená, nevyhovující, dále pak s rekonstrukcí sociálního zařízení tamtéž, abychom postupně tento jediný sál, byť malý, poskytl na společenské a kulturní akce. Zdivo na štítu budovy Edenu je prasklé tak, že je z půdy trhlinou vidět ven, takže ten potřebuje zpevnit. Statik vyhotovuje zprávu, podle níž bude podniknuto příslušné stavební opatření.

Velká škoda je, že majitelé budovy Sokolovny v Libochovanech, to je TJ Sokol, zanedbali péči o toto zařízení tak mocně, že vnitřek je takřka k nepoznání. Do sálu zatéká minimálně 40 let neudržovanou střechou, na sále je sklad všeho možného haraburdí a i ostatní části budovy nejsou v nikterak příznivém stavu. Případné opravy půjdou do miliónů, což je samozřejmě nad finanční možnosti organizace. Protože jsem měla na očích tento fakt, proto jsem tolik usilovala o opravy kostelní střechy, proto jsem tolik stála o to, aby byl objekt kostela převeden na obec. Bývalý majitel, církev, by se naším kostelem nezabývala vůbec a až by začalo do objektu definitivně zatékat i střechou, nejen špatnými okapy a shnilý by i trámy, bylo by na opravy pozdě. V této současné fázi poškození je záchrana možná ještě za relativně malé peníze.

Takže co nás čeká letos? Jak jsem avizovala ve čtvrtletníku, přístavní molo, slíbené Státní plavební správou, určitě nebude. Finanční položka na jeho vybudování byla vyškrtuta, takže asi někdy příště. I

přes snahu litoměřické radnice, která o osobní lodní dopravu tolik stojí se nepodařilo na další větší rozšíření přístavních míst dosáhnout. Určitě je to škoda.

Dvojice našich pracovníků v těchto dnech prořezává stromy a keře. Některé na pozemku u kostela, jiné na labském nábřeží. Podle fotek z archivu byly stromy u kostela zkráceny před pěti lety. Od té doby vyrostly výhony větví opět do délky až 4-5 metrů, některé z nich dosahovaly velice blízko k fasádě objektu. U Labe se budeme snažit o vyřezání všech zbytečných náletů, aby pohled na řeku z nábřeží byl ucelený a nábřeží bylo upravené. Celý prostor tak bude příjemným místem k odpolednímu či podvečernímu posezení na instalovaných lavicích. Píšu lavicích. Protože otisky bot ukazují, že někteří si pletou stoly s rohožkou a otisky bot se tam vyskytují celkem v hojném počtu. Že by prima zábava málo přemýšlivých?

Všechny stromy ve vysázené aleji do Řepnice se zdají být po dlouhé zimě v pořádku, i alej u hřiště nevykazuje žádné problémy. Lípy už zahradník zastříhnul na požadovaných místech, takže ani to už není překážkou pro zdravý růst rostlin. Jasany a javory se zastříhovat nebudou, ty mají být ponechány tak, jak jsou.

Na stole mi leží nabídka na zpracování nového územního plánu, který nahradí ten dosavadní. Nebude to nejlevnější záležitost. Nový územní plán bude stát kolem 1,2mil. Kč, lze na něj také získat nějakou dotační podporu, to musíme zkusit. Dosavadní nevyhovuje totiž novému stavebnímu zákonu a je třeba jej přepracovat. Doufám, že o jeho novou podobu bude mezi obyvateli zájem, aby nemuselo dojít k nepříjemným diskuzím nad hotovým dílem tak, jako třeba na Kamýku. Ale to předpokládám nebude náš případ. Prozatím se naše zastupitelstva vždy dohodla se zpracovatelem na rozumných řešeních jednotlivých lokalit, co se týče jejich využitelnosti pro obec a její obyvatele.

Nemáme mezi našimi obyvateli takovou sportovní hvězdu, která by přivezla olympijské medaile. Ale to nebrání tomu, abychom postupně začali realizovat sportovní areál, který by měl vzniknout vedle hřiště TJ Sokola. Určitý návrh na umístění jednotlivých sportovišť tu je, ale potřebujeme ho ještě pořádně prodiskutovat, nechat zpracovat projektovou dokumentaci a postupně ten sportovní koutek vybudovat. S největší pravděpodobností bude třeba pokácet několik topolů, které by bránily správnému rozložení dvorců na tenis, volejbal, basket a podobně. Určitě bude areál oplocený, návštěvnost zpoplatněná, bude mít i svého správce. Je to sice budoucnost, ale troufám si tvrdit, že ne tak vzdálená. Chce to chytrou hlavu do vedení obce. Nezapomeňte, že na podzim jsou komunální volby. Chystejte se. Je to na Vás. Nebojte se prosadit svůj názor na komunální úrovni, nesaďte doma, začněte se víc zajímat o svou obec. Zaslouží si to.

Na shledanou příště se těší starostka obce, Ivana Sklenářová